

WANDELEN MET GOD

Eerste leesavond

Leesavonden 2^e helft 2016

WANDELEN MET GOD

Eerste leesavond: WANDELEN MET GOD

Bijlage 1: Thomas Boston: Henoeh wandelde met God.

Liefde die nooit vergaat.

Bijlage 2: ds. L. Huisman: Geen ander Evangelie 3, Het volgen van Jezus.

Het wandelen met God is geen beweging van het lichaam, maar een beweging van de geest, een zich-bewegen van het hart en de genegenheden. Wij moeten wandelen met God in de weg waarin het hart in alles met Hem meegaat, zoals de schaduw meegaat met het lichaam. Daarom wordt het een 'achternawandelen van de Heere' genoemd, een navolgen van de Heere. Ons hart moet Hem in alles geloven. Als wij wandelen met God gaat het hart voortdurend naar Hem uit, in liefde, verlangen en vertrouwen (Thomas Boston).

VRAGEN

Lees bijlage 1: Boston

Voor het wandelen met God noemt Boston 4 dingen die noodzakelijk zijn: Wedergeboorte, Geloof, Verzoening en Bekering.

Wedergeboorte

Vraag 1: De voeten van de ziel zijn volstrekt ongeschikt om te wandelen met God. Ze moeten genezen worden. Wat wordt hier bedoeld met de voeten van de ziel?

Vraag 2: Wat belooft God te zullen geven in Ezechiël 36: 26 en 27?

Geloof

Vraag 3: Wij moeten door het geloof tot God komen voordat wij met Hem kunnen wandelen. Hoe kan een mens tot God gaan?

Verzoening

Vraag 4: Hoe kunnen wij met God verzoend worden?

Bekering

Vraag 5: Ons hart heeft zich van de Heere afgewend, onze voeten zijn van Zijn weg afgegaan. Wat moet er gebeuren met ons hart en onze voeten voor we met God kunnen wandelen?

Hooglied 4 : 8 en Zijn heerlijkheid uitgestald

Vraag 6: a. Wat gebeurt er in het hart van Gods kind als ze de alles overtreffende heerlijkheid van haar Heere ziet?

b. Zou het dan nog moeilijk zijn om Hem te volgen?

Er is een geestelijk komen uit deze wereld.

Vraag 7: Hoe kom je geestelijk uit deze wereld?

‘Hoor, o dochter, en zie, en neig uw oor; en vergeet uw volk en uws vaders huis’, Ps. 45 : 11. Als u lust hebt om op te staan en met Christus mee te gaan, dan moet u vandaag beginnen met de wereld ongelijkvormig te zijn.

(Beantwoord voor jezelf of je ook lust hebt om op te staan en met Christus mee te gaan). Onze Heere stalt Zijn heerlijkheid aan u uit in het Evangelie, om uw harten te winnen en om u met Hem mee te krijgen. Kom, zegt Hij, bij Mij. ‘Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God en niemand meer’.

Hoor dan, o zondaren

Vraag 8: Maar...als ik nu nog niet behoor tot de bruid van Christus, als ik nog niet aan Hem ben ondertrouwd, zegt Christus dan ook tegen mij: ‘Kom bij Mij’ ?

Dit gedeelte laat ons zien hoe begeerlijk het is om te wandelen met God. Hierover meer op een van de volgende leesavonden met als thema: Een aangename weg.

Lees bijlage 2: ds. Huisman

Heere, ik zal U volgen

Vraag 9: De Heere volgen om er beter van te worden.

a. Welke bijbedoelingen kun je hebben?

b. Word je er dan niet beter van als je de Heere volgt?

Opgeroepen tot een ernstig overleg

Vraag 10: De Heere gebruikt in Lukas 9 : 58 het voorbeeld van de vos en de vogels. Wat bedoelt Hij hiermee?

Vraag 11: Vroeger gebruikte men weleens deze uitdrukking: de rust is hem/haar opgezegd. Waarom zeiden ze dat?

Vraag 12 a: Wat is de kern van de droefheid naar God?

b: Speelt angst voor de hel ook een rol?

Vraag 13: Dominee Huisman schrijft: U bent welkom als u Mij wilt volgen maar dan is ook in uw leven de rust opgezegd. Staan er dan tegenstrijdigheden in de Bijbel? Denk aan de volgende teksten: Jeremia 6:16 Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw ziel; maar zij zeggen: Wij zullen daarin niet wandelen.

Mattheüs 11:28en29: Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen.

Volg Mij

Vraag 14: Mag je dan je vader niet begraven? Nee, dit kan de bedoeling van de Heere niet zijn. Wat bedoelt de Heere dan wel?

Vraag 15: Wij hebben zoveel tegen te spreken als de Heere ons roept. Wij hebben zoveel uitvluchten om niet de Heere te zoeken. Noem een paar van deze uitvluchten.

Opgeroepen tot een besliste keus

Wij willen de zaligheid kopen en zeggen: 'Heere, als U me in de hemel wil brengen, dan zal ik als beloning voor U, dat en dat laten staan.

Vraag 16: Hoe is het dan mogelijk dat iemand alles verlaat zonder eerst zekerheid te hebben dat hij in de hemel komt?

Maar als u vandaag een voornemen in uw hart van God ontvangt, om voortaan bij de Heere te blijven, dan raad ik u: Kijk dan niet achterom, maar kijk vooruit. Schrijf met uw hand, met grote letters op een groot stuk papier: ik ben des Heeren! En herroep het niet, maar blijf daar bij. Het zal u nooit berouwen. En als de satan morgen zegt: 'is uw keus wel oprecht?' zeg dan, Ik heb het met mijn hand geschreven, en ik blijf erbij. Ik heb de God van mijn leven gezworen, dat ik Hem wil zoeken, terwijl het nog dag is. Dat ik Hem zal volgen, waar Hij ook heengaat.

Bijlage 1: Thomas Boston

DE GRONDSLAG VAN HET WANDELEN MET GOD.

Wedergeboorte

Het leven van het dienen van God is gelegen in het wandelen met God. Dit wandelen met God vooronderstelt ten eerste dat door de wedergeboorte het geestelijk leven aan de ziel is teruggegeven. De mens is van nature dood voor God en de heiligheid. Efeze 2 : 1: dood door de misdaden en de zonden. Een dood mens kan niet wandelen en een dode ziel kan niet wandelen met God.

Bedenk dat het oog van het verstand weg is. De mens is van nature blind.

Bedenk dat de voeten van de ziel – dat zijn de wil en de genegenheden – volstrekt ongeschikt zijn om te wandelen met God, en dat ze genezen moeten worden. Vandaar de belofte in Ezechiël 36 vers 26 en 27: *‘En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlezen hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen’.*

Onze voeten kunnen zich niet voegen naar de weg van God. De mens is ertoe gaan neigen om van de Heere af te vallen, en zonder een wonder van genade kan hij niet genezen worden. Dat wonder moet ons een nieuwe geneigdheid geven, of anders zijn wij voor eeuwig verloren. Daarom moet het ons om de nieuwe natuur te doen zijn, het beginsel van geestelijk leven.

Geloof

Het wandelen met God vooronderstelt ten tweede het geloof in God door Jezus Christus. Wij moeten tot God komen voordat wij met Hem kunnen wandelen. Het is door het geloof, dat wij komen tot Hem (Hebr. 11:6). Wij zijn van nature ver bij God vandaan. In het eeuwigblijvend verbond biedt God het aan om ons in Christus te ontmoeten. Als we dus tot Christus gaan, komen we tot God, en dan mogen we onze weg met Hem beginnen. Degenen die met God willen wandelen, moeten God als hun God beschouwen in het verbond (Hebt. 8 : 10). Zij moeten voor Hem van al het andere afstand doen en Hem als hun God en hun deel aannemen om met Hem als hun Verbondsgod te wandelen. Degenen die met God willen wandelen, moeten Christus omhelzen in het aanbod van het Evangelie, omdat ze alleen in Hem tot God kunnen gaan. Buiten Christus is God een verterend vuur; maar bedekt met het vlees van Christus is Hij een verkwikkende zon.

Verzoening

Het wandelen met God vooronderstelt ten derde een staat van verzoening met God. Amos 3:3: *'zullen twee tezamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn?'* De mens verkeert van nature in een staat van vijandschap jegens God. Zolang dit zo blijft, kan hij nooit met God wandelen in gehoorzaamheid aan Hem, en kan hij evenmin rust hebben voor zichzelf. In die staat kan immers hetgeen wij doen nooit aangenaam zijn voor God, en evenmin kunnen wij zo troost voor onszelf verwachten. Daarom moeten we gerechtvaardigd zijn, moeten onze zonden om Christus' wil vergeven zijn, en moeten we zo in een staat van vrede verkeren door de grote Vredestichter.

Bekering

Het wandelen met God vooronderstelt ten vierde bekering, of het heenwenden naar God. Wij zijn van nature van God afgekeerd, en daarom worden we geroepen naar Hem terug te keren (Hos. 14:2). Ons hart heeft zich van Hem afgewend, onze voeten zijn van Zijn weg afgegaan. We moeten terugkeren voordat we met Hem kunnen wandelen. Ons hart moet afgebracht worden van de wereld, naar God toe.

Hooglied 4 vers 8

Bij Mij van de Libanon af, o bruid, kom bij Mij van de Libanon af; zie van de top van Amána, van de top van Senir en van Hermon, van de woningen der leeuwinnen, van de bergen der luipaarden.

Uitleg bij vers 8: de Bruidegom roept Zijn bruid op om het bergland te verlaten en Hem te volgen. De Libanon, Amána en Senir zijn gevaarlijke plaatsen. Deze bergruggen en pieken liggen buiten Israël en zijn de woonplaatsen van gevaarlijke wilde dieren.

'Kom bij Mij van de Libanon af'. Eerst is het hart bij God vandaan gegaan, naar het geschapene. Bij de fontein vandaan naar de modderstromen en de gebroken bakken. Dáár zoekt de mens van nature zijn geluk, zijn genoegen en voldoening. Maar daar moet het hart weer vandaan. Het moet de ijdelheid in heel haar omvang laten varen, en naar God terugkeren. Ons hart, onze liefde, onze blijdschap en onze genoegens – ze moeten van het geschapene worden afgetrokken en gericht worden op God.'

Hoort Zijn stem in de tekst, waarin Hij Zijn volk oproept om deze dorstige wereld te verlaten en met Hem huiswaarts te keren. Let ook op de plaats waar zij vandaan moet komen: 'Van de Libanon af'. Wij lezen in Psalm 133 van de aangename dauw van Hermon en het is waarschijnlijk dat zowel deze bergen als de Libanon aangename bergen waren. Maar toch waren zij echt gevaarlijk, want de leeuwinnen hadden daar hun woningen en de luipaarden

hun holen. Daarom is de wereld voor Christus' bruid een gevaarlijke plaats. Zolang zij daar blijft, is zij in gevaar. Zelfs temidden van 's werelds geluk zijn er gevaarlijke valstrikken. De woningen der leeuwinnen worden hier met nadruk genoemd, om haar met afschuw voor deze plaats te vervullen zodat zij zich snel uit de voeten zou maken.

Let erop hoe Christus' heerlijkheid en uitnemendheid wordt voorgesteld als een tegenwicht tegen alle bedrieglijke heerlijkheid van de wereld. '*Kom bij Mij, bij Mij*'. En daarom wordt er in de vorige zin van uitgegaan dat het aanbod van Zijn gemeenschap voldoende is om haar hart van de wereld af te trekken. De heerlijkheid van de wereld verblindt de ogen en neemt de harten gevangen, zelfs van des Heeren volk, totdat zij de alles overtreffende heerlijkheid van hun Heere zien. Daardoor worden ze losgemaakt van de wereld en gewillig gemaakt om liever met Christus mee te gaan, dan stil te blijven zitten in de omhelzingen der wereld.

Zijn heerlijkheid uitgestald

Onze Heere heeft een betere plaats voor uw ontvangst dan de wereld op zijn mooist kan zijn. Dit is het nieuwe Jeruzalem. Daar staat het huis Zijns Vaders, en in dat huis zijn vele woningen. Vraagt u waar deze stad ligt? Zij ligt in het betere vaderland, in Immanuels land, het land dat gezegend is met een eeuwige lente, waarin geen wolken zijn, geen nacht maar een eeuwige dag. Vraagt u naar het voordeel van dit huis? Daarin is een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid. De eigenaar ervan zal alle dingen beërven. Er zijn rivieren van genot. Wat de waardigheid van het huis betreft, de inwoners zijn Gode gemaakt tot koningen en priesters. De gemeenschap van heiligen en engelen, en eeuwig bij de Heere te zijn, maken de gelukzaligheid van deze plaats uit.

Onze Heere kan u ongetwijfeld in deze heerlijke en gelukkige plaats brengen. Maar o, zal ik worden toegelaten? Wel, kom bij Mij, zegt Christus, er zal geen beletsel zijn als u samen met Mij naar binnen gaat. Zijn Vader heeft Hem Heere van het land gemaakt. Hij is de allerhoogste Beheerder van het huis. Hij heeft het huis en het land verworven door Zijn bloed.

Christus is op weg daarheen, uit de wereld naar het huis Zijns Vaders, het betere vaderland. Wat, is Christus daar al niet? Zeker, persoonlijk is Christus daar al, maar Zijn verborgen lichaam nog niet.

Onze Heere is zeer begerig naar uw gezelschap onderweg, ja, Hij verlangt dat u geheel met Hem zult meegaan. Kom, geef uw namen op, gij inwoners der bergen, verlaat de woningen der leeuwinnen. Is er een arme ziel die zich heeft teruggetrokken en zich verbergt in een of ander hol, omdat hij beschaamd is zijn overste Leidsman in de ogen te kijken, of zijn gezicht te

laten zien onder dat schone gezelschap? Tot dezulken zegt Hij: Sta op! Sta op en kom tevoorschijn en spoedt u huiswaarts. Ja, huiswaarts, want Hij wil u bij Zich hebben. *‘Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt’ Joh. 17:24.*

Onze Heere stalt Zijn heerlijkheid aan u uit in het Evangelie, om uw harten te winnen en om u met Hem mee te krijgen. Kom, zegt Hij, bij Mij, bij Mij. *‘Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God en niemand meer’.*

Onze Heere biedt u niet alleen betere dingen voor het toekomende maar ook voor het tegenwoordige leven, ja, meer dan de wereld u kan geven. ‘Kom bij Mij’. Bij Hem op weg, dat is de hemel op aarde. Gemeenschap met Hem. Als u met Hem zult meegaan, zult u gaan waar Hij gaat. U zult tezamen optrekken. Zullen twee tezamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn? Hij zal u leiden en u ondersteunen tijdens uw hele reis. U bevindt zich nu op het grondgebied van de wereld en daar zullen moeilijk begaanbare plaatsen zijn op uw weg naar de stad. Zij zullen niet gemakkelijk te onderscheiden zijn, maar kom bij Hem, Hij zal uw voeten weerhouden van te stoten aan de schemerende bergen. *‘En ik zal de blinden leiden door de weg, die zij niet geweten hebben. Ik zal ze doen treden door de paden die zij niet geweten hebben. Ik zal de duisternis voor hun aangezicht ten licht maken en het kromme tot recht. Deze dingen zal Ik hun doen en Ik zal hen niet verlaten’ Jes. 42:16.* Hij zal u ondersteunen en u er doorheen helpen met heel de last van uw schuld, plichten en verdrukkingen, want u moet leunend op Hem meekomen zoals de bruid op de Bruidegom leunt. Hij zal voor u alles en in allen zijn. Verlaat de gehele wereld en kom bij Hem voor alles, zoals de ondertrouwde bruid met haar man meegaat.

Er is een geestelijk komen uit deze wereld,

Kom bij Mij van de Libanon af. Er is een natuurlijk komen uit deze wereld. Door de loop der natuur zijn wij allemaal op weg om uit deze wereld te gaan. Het ene geslacht gaat en het andere komt. In dit opzicht bestaat er geen verblijf in deze wereld. Er is ook een geestelijk komen uit deze wereld, namelijk, met het hart en de genegenheid. *‘Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen; maar vergadert u schatten in de hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen’ Mat. 6:20.* En zo banen de gelovigen in de beoefening der genade hun weg om uit deze wereld te komen. Zij komen uit de woestijn, leunende op hun Liefste. Hoewel zij in de wereld zijn, leven zij nochtans als een volk van een andere wereld. Hoewel hun lichaam op de aarde is, is hun hart toch in de hemel. Dit is

hetgeen waartoe Christus u vandaag oproept. *'Hoor, o dochter, en zie, en neig uw oor; en vergeet uw volk en uws vaders huis' Ps. 45:11.* Als u lust hebt om op te staan en met Christus mee te gaan, dan moet u vandaag beginnen met de wereld ongelijkvormig te zijn. *'En wordt dezer wereld niet gelijkvormig, maar wordt veranderd in de vernieuwing uws gemoeds'. Rom. 12:2.*

Hoor dan, o zondaren, naar deze oproep die Christus aan Zijn Kerk geeft. Sta op en ga met Hem, u die aan Hem bent ondertrouwd, en zelfs u die dat niet bent maar die zich in de zichtbare kerk bevindt waar Hij Zijn bruid zoekt. Kom toch tot Hem, kom bij Hem vanuit deze wereld en de woningen der leeuwinnen. Richt uw blik voor het laatst op de bergen der ijdelheid en kom. In de genieting van Christus zult u immers niet bedroefd worden door teleurstellingen waarmee de wereld u heeft bedroefd. Wereldse zaken zijn het schoonst van veraf, groter in verwachting dan in genieting. Maar de genieting van Christus zal uw hoogste verwachting ver te boven gaan. *'Het oog heeft niet gezien, en het oor heeft niet gehoord, en in het hart des mensen is het niet opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben'. 1 Kor. 2:9.* De schat van het Evangelie zal al de eeuwen der eeuwigheid verduren. Hij zal uw liefde niet met haat belonen zoals de wereld dat duizendmaal heeft gedaan. *'Ik heb lief die Mij liefhebben; en die Mij vroeg zoeken zullen Mij vinden'Spr. 8:17.* U zult een steviger houvast aan Christus hebben dan u ooit aan de wereld hebt kunnen krijgen. Alle wereldse dingen zijn tijdens het leven onbestendig en bij de dood zullen ze u volledig in de steek laten.

Alles wat aan Christus is, is gans begeerlijk en dat was de wereld nooit voor u, noch voor iemand van Adams kinderen. De mooiste roos heeft zijn stekels, en doornen en distels schieten op naast de zoetste aardse vertroosting. Als u met Christus op weg bent, zal Hij zorg voor u dragen.

Tenslotte, Hij zal de verlangens van uw hart vervullen en verzadigen, hetgeen de wereld nooit kon en nooit zal kunnen. *'Doe uw mond wijd open',* zegt Hij, *'en Ik zal hem vervullen'*. Al stond de hele wereld tot uw beschikking, zo zou zij u met een hart vol onverzadigde verlangens achterlaten. Kom dan, rusteloos schepsel, kom en rust in Jezus Christus. Geef thans gehoor aan de oproep. Hij is nu gewillig om de slechtste van u in Zijn gezegende stoet te ontvangen. *'Zie',* zegt Hij, *'Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij'*.

Bijlage 2: ds. L.Huisman HET VOLGEN VAN JEZUS

En het geschiedde op de weg, als zij reisden, dat een tot Hem zeide: Heere, ik zal U volgen, waar Gij ook heengaat! En Jezus zeide tot Hem: De vossen hebben holen, en de vogelen des hemels nesten; maar de Zoon des mensen heeft niet, waar Hij het hoofd nederlegge. Lukas 9 : 57 en 58.

Heere, ik zal U volgen

En het geschiedde op de weg als zij reisden, in die omstandigheden kwam er iemand tot Hem, waarvan we in Mattheus 8 lezen dat het een belangrijk persoon was, een van de hoofdmannen van het Joodse volk. Hij zei: *'Heere, ik zal U volgen, waar Gij ook heengaat'*. Nu, dat is toch een prachtig getuigenis. Want het ging meestal niet zo best met de zaak van Jezus. Judas heeft er zich dood aan geërgerd. U weet wat er is gebeurd. Hij heeft Jezus overgeleverd. Hij zag geen waarde meer in Hem.

Wat een heerlijk getuigenis dan van deze man: *'Heere, ik zal u volgen, waar Gij ook heengaat'*. Want het kruis begon zich al af te tekenen, de eerste en de tweede preek over het lijden had Jezus al gehouden. Het gaat niet altijd maar hoger, maar er komt strijd. Er komt teleurstelling, tegenslag. En dan komt er een man, die zegt: *'Ik zal U volgen, waar Gij ook heengaat'*. Zal de Heere die man niet met beide armen ontvangen? Zal Hij hem niet hartelijk toeroepen, dat hij het goede deel heeft uitgekozen? Toch antwoordt Jezus hem zo anders, dan wij zouden denken. Jezus waarschuwt hem! O zeker, de Heere hoort het graag, als u zegt: *'Ik zal U volgen, Heere, waar Gij ook heengaat'*. Al is er maar één zondaar die zich tot Hem bekeert, dan zal er blijdschap zijn in de hemel. Nee, nooit heeft Jezus iemand teruggewezen, die tot Hem kwam. Er is niet één voorbeeld uit de Schrift te noemen van iemand, groot of klein, die tot Jezus kwam en als antwoord kreeg: *'Nee, voor jou niet'*. Wel heeft Hij geweend als ze níet kwamen: *'Jeruzalem, Jeruzalem, hoe menigmaal heb ik uw kinderen willen vergaderen, maar gij hebt niet gewild!'*. Maar Hij weet ook, dat ons hart zo arglistig is. Hij weet ook, dat er in ons leven zoveel bijbedoelingen kunnen zijn. Dat we –soms onbewust- ook niet op het oog hebben, de Heere te volgen, alleen omdat Hij Heere is. Dan komt het niet uit ons hart, dan is het alleen om er beter van te worden. En dan moet u me goed verstaan hoor: de oprechten, die oprecht de Heere volgen, die worden er beter van. Maar ik bedoel dit, we moeten niet alleen uit egoïsme de Heere volgen, uit eigenbelang, met de gedachte: als ik dan maar in de hemel kom. Dan is het niet echt, niet oprecht.

Opgeroepen tot een ernstig overleg

In deze tekst beproeft de Heere deze man, en daarin natuurlijk ook ons. De Heere weigert deze schriftgeleerde niet, maar Hij zegt tegen hem: *'Vriend, de vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft niet waar Hij het hoofd nederlegge'*.

Klaagt de Heere hier over de situatie, waarin Hij zich bevindt? Ach, dat heeft de Heere Jezus nog nooit gedaan. Hij heeft Zijn loopbaan hier op aarde gelopen met Zijn oog op Zijn Vader gericht. Gewillig, als de Knecht des Heeren. Nee, Hij beklaagt Zichzelf niet, dat Hij niet heeft om Zijn hoofd op neer te leggen. Wat bedoelt de Heere dan? Wel, Hij gebruikt hier het voorbeeld van de vos en de vogel, die geen beeld zijn van armoede, maar meer van *rusteloosheid*. De vos, die de hele nacht door het veld zwerft om zijn roof te bemachtigen en eindelijk in de morgen bij het schemerlicht terugkeert naar zijn hol. En de vogel, omgekeerd, die bij het eerste morgengloren zijn nest verlaat en heen en weer vliegt, van tak op tak, keer op keer, om zijn leven en het leven van zijn kleintjes te voeden. Dat is Zijn bedoeling. De Heere zegt: 'Vossen hebben een hol en vogels hebben een nest'. Zij kunnen een rustplaats vinden. Maar, wie Mij volgt, die Mij vindt als zijn Leidsman, zijn Heere, zijn Losser, voor hem is de rust opgezegd. Vroeger gebruikten de oude vromen die uitdrukking nog wel eens. Als ze dan zagen, dat een jongen of een meisje tot bekering kwam, dan zeiden ze tegen elkaar: 'ik geloof dat de rust hem/haar opgezegd is'. En daarmee bedoelden ze: 'hij/zij zoekt iets, dat hij in de wereld niet meer vinden kan'. Dat is het eerste teken van geestelijk leven. Dan worden we onrustig. Dan kunnen we het niet meer uithouden bij alles wat de wereld ons schenkt. Dan komt er in ons hart een gemis, waardoor we gaan verlangen, gaan uitzien, en rusteloos worden om iets te vinden, dat onze ziel verzadigen kan. De rust hier op aarde, in de dingen die vergaan, is hem opgezegd. Hij gaat zoeken naar een hoger goed, naar een bestemming die hem vastigheid geeft. Zoeken naar God, want hij gaat zien: zonder die God kan ik niet meer gelukkig zijn. Het leven van vroeger is niet meer voor hem wat het geweest is. En hoe meer hij ontdekt, Wie God is, hoe meer God Zich aan hem openbaart als een God Die voor hem zorgt, als de God, Die hem weldoet, hoe groter zijn onrust wordt. Want hoe meer je in je leven gaat zien hoe goed God is, hoe meer je ook gaat zien dat Hij het waard is om gediend te worden, hoe meer je gaat zien dat je Hem nog nooit diende zoals Hij behoorde gediend te worden! Dat wordt dat rusteloze van die vos en die vogel. De catechismus spreekt over een hartelijke droefheid, dat wij God door onze zonden vertoornd hebben. Ik vergelijk het nogal eens met de droefheid van een kind, dat veel kwaad gedaan heeft en naar zijn vader en moeder komt, die hij met verdriet in hun ogen naar hem

ziet kijken en zeggen: 'kind, heb ik dat nou aan jou verdiend?'. En dan moet je toch wel een ontaarde zoon zijn, om niet beschaamd het huis uit te vluchten. Nu, zo is de droefheid naar God. Dat is veel meer een gebroken hart, een rouw bedrijven over die God, Die zo goed voor je is geweest, dan vrees voor de dood, voor de hel of de verdoemenis. Die vrees kán er bij komen, ik geef het onmiddellijk toe, maar het is niet de kern van de droefheid. Het is niet datgene, waarom we zo rusteloos worden. Het ontvlieden van de eeuwige straf is níet het eerste, dat is ook niet het belangrijkste. Het eerste en het belangrijkste is *voedsel*. Daar is die vos in de nacht voor bezig, hij wil eten hebben. En daar kunnen Gods kinderen zich ook in vinden. Heere, het is niet in de eerste plaats omdat ik bang ben voor de hel. Maar ik vind het zo erg dat ik het zo lang tegen U heb uitgehouden. Ik vind het zo erg dat ik U zo lang bedroefd heb. Dat ik zo'n groot deel van mijn leven al besteed heb in de wereld, terwijl U toch zo vriendelijk en goed en barmhartig voor me was. Paulus zegt in Romeinen 2 : 4b: *of weet gij niet dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt?* Dat leert Jezus hier: Bedenk, als je Mij volgt, dan ben je welkom! Ik verstoot niemand, want die tot Mij komt, van welke afkomst, en welk leven hij ook geleefd heeft, Ik zal hem geenszins afwijzen. Dus, u bent welkom als u Mij wilt volgen maar dan is ook in uw leven de rust opgezegd. Want Ik ben gekomen om de prijs voor uw ziel te betalen. Het gaat met Mij naar het kruis. En als God straks daarvan het geheim gaat openbaren, dan drukken wij het kruis in het volgen van Hem, ook dichterbij aan onze schouders. Hoe nauwer dan in gemeenschap met Hem, Die de prijs alléén moest betalen, hoe gewilliger, hoe meer pasklaar ook onze schouders zijn om Hem te volgen, waar Hij ook heen gaat.

Volg Mij

En Hij zeide tot een anderen: 'Volg Mij'. Doch hij zeide: 'Heere, laat mij toe, dat ik heenga, en eerst mijn vader begrave'. Maar Jezus zeide tot hem: 'Laat de doden hun doden begraven; doch gij, ga heen ver verkondig het Koninkrijk Gods'.

Hier is dus een man, tegen wie Jezus zegt: 'Volg Mij'. Deze man komt onder de roepstem van het Evangelie. Hij gelooft dat God het ernstig met hem meent. Maar daar was geen 'onvoorwaardelijk' komen. Hij stelde voorafgaand een voorwaarde aan de Heere, zoals zoveel mensen in de kerk. Zij zeggen: 'Het is waar hoor, ik moest er nu eens werk van maken. Ik moest toch eigenlijk geen rust meer hebben voor ik U gevonden had, Heere, het is waar', *maar*, en dán komt het, er is iets allernoodzakelijkst te doen. Hij vraagt het beleeft. Hij zegt: *'Heere, laat mij toe, dat ik heenga en eerst mijn vader begrave'*. En dan is het antwoord van Jezus: 'Laat dat aan de doden

over! Volg Mij! Volg Mij nu! Volg gij Mij in Mijn dienst. Verkondig het Koninkrijk, waarvan Ik de Koning ben!'.

Het bezwaar van deze tweede man schijnt redelijk. Wat leert de Heere ons hier? Mag je je vader niet begraven, moet je dat aan een ander overlaten? Natuurlijk niet. Een kind kan begrijpen dat dit de bedoeling van de Heere Jezus niet kan zijn. Kwam Hij Zelf niet –na de begrafenis- naar het graf van Lazarus en weende Hij niet? O zeker, dat kan de bedoeling van de Heere Jezus toch niet zijn. Maar wat dan wel? Wel, de Heere bedoelt hier: Er moet prioriteit in je leven zijn. Daar moet íets eerst zijn, ook in je moeilijke tijden. Zoek éérst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid. En daar bedoelt de Heere eigenlijk ditzelfde mee te zeggen. Wij weten allemaal dat de zonde ons belet een volgeling van Christus te zijn. Maar niet alleen de zonde. Er zijn in het leven van veel mensen zoveel dingen, ook noodzakelijke dingen, en niet perse zondige dingen, die ons beletten Jezus te volgen. Ik noem er zomaar een paar: je gewone dagelijkse werk, dat is toch alleszins verplicht. Wie niet werkt, zal niet eten. En toch kan dat gewone dagelijkse werk zo'n éérste zaak in ons leven worden, dat we voor het allereerste en allerbelangrijkste geen oog hebben. Zoals Martha. Martha was maar bezig om te dienen, om alles klaar te maken. En dat is nodig natuurlijk. Een mens moet toch eten en drinken. Maar er gaat iets boven, *dat is het volgen van Jezus*.

We hebben zoveel tegen te spreken als de Heere ons roept. De één zegt: 2 keer in de kerk, daar heb ik geen tijd voor hoor, ik moet zoveel huiswerk maken. Een deel van de zondag gebruik ik ervoor. Of: Als ik 's avonds thuiskom, heb ik geen tijd en geen zin meer om iets goeds te lezen. Ik heb de hele dag hard gewerkt, ik wil nou eens een uurtje niets doen. Of ik wil een poosje de krant lezen of een of ander tijdschrift. Of ik wil gaan voetballen of welke sport je ook maar beoefent. Hier in de tekst is het een alleszins geoorloofd iets: de begrafenis van je vader. De Heere zegt: 'Laat dat nu rusten, laat dat nu aan een ander over'. Daar zijn van die tijden in ons leven, dat de Heere zo dicht bij ons hart staat, dat we antwoord móeten geven. Dat we geen tijd hebben om iets anders te doen, dan om onze knieën te buigen en te bidden.

Begrijpt u de bedoeling? Want wij hebben zoveel gewichtige redenen om niet te bidden, om niet de Bijbel te lezen, om niet het aangezicht des Heeren ernstig te zoeken. Wij hebben zoveel gewichtige uitvluchten. Wij zeggen: Morgen, Heere! Als ik meer tijd, heb, Heere. Als mijn kinderen groot zijn, als ik mijn werk klaar heb, als ik aan mijn pensioen toe ben. U kent dat toch wel? Hier wordt het veroordeeld. Hier zegt de Heere: 'Kom, volg Mij!' En ik zeg het heden in de Naam van mijn Heere: 'Volg Hem!, nu, vóór het te laat is!!'.

Opgeroepen tot een besliste keus.

En ook een ander zeide: 'Heere, ik zal U volgen, maar laat mij eerst toe, dat ik afscheid neme van degenen die in mijn huis zijn'. En Jezus zeide tot hem: 'Niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het Koninkrijk Gods'.

Deze man noemde Jezus: 'Heere'. Hij zag Hem dus als de grote Profeet en niet als de eerste de beste rabbi. En hij zegt zeer beslist: 'Ik zal U volgen'. Zeer beslist. En toch, al lijkt dit zo, was dit geen besliste keuze. Waarom niet? Ach, dat zondige 'maar' staat ertussen. Had hier maar een punt gestaan, had hij maar gezegd, en met de daad bevestigd: 'Heere, ik zal U volgen!'. O, dan zou ook hij welkom geweest zijn. Maar de zin gaat verder....: 'Maar', o goddeloos, duivels, werelds, vleselijk, zondig 'maar!'. *Laat mij eerst toe, dat ik afscheid neme van degenen die in mijn huis zijn.* Hij zegt, Jezus te zullen volgen. En als Jezus daarin toestemt, dan zal hij eerst teruggaan om afscheid te nemen van degenen die in zijn huis zijn. Ach, dat is een grote fout. Als mensen naar God gaan en zij vragen: 'Heere, neem mij aan! En als de Heere mij zal aannemen, ja, dan zal ik teruggaan en de wereld en de zonde en mijn familie vaarwel zeggen'. Geliefden, voelt u wat daar achter zit? Misschien ken je dat wel, dat je stil ergens met God bent, buiten of op je kamer of waar ook, en dat je tegen de Heere zegt: 'Heere, als U me nu bekeert, als ik Uw kind mag zijn, dan zal ik dat en dat en dat nooit meer doen. Dan zal ik afscheid nemen van die dingen, waar ik tot nu toe mijn leven in vond'.

Wij willen de zaligheid kopen. Bij de Heere komen en zeggen: 'Heere, als U me wilt hebben, als U me in de hemel wilt brengen, dan zal ik als beloning voor U, dat en dat en dat laten staan'. Nee, zo niet, zegt de Heere. Als u Mij wilt volgen, dan moet u het doen om Mij, om Jezus. Als je een kind van de Heere wilt zijn dan moet je het doen *omdat je de Heere liefhebt*. Niet voor de winst, niet voor de hemel, maar dan moet je het doen omdat je in Mij zóveel ziet, dat je zegt: 'Heere, hier ben ik'. Al valt dan alles in het niet. Al blijf ik dan alleen over, al moet ik dan arm en berooid door het leven: 'Ik ben Uw, hier sta ik, ik kan niet anders'. Dat wil de Heere. En dat is toch ook het werk van de Heilige Geest in de ziel van Zijn kinderen.

Hoe is het mogelijk, zegt u. Hoe kan iemand nu alles verlaten, als je niet eerst zekerheid hebt? *Het is een kwestie van liefde*. Ik kan van nu tot aan mijn dood over liefde praten, en dan heb ik er nog niets van gezegd. Alleen als u de liefde van God in uw hart gevoeld hebt, dan begrijpt u het. En als u 'de liefde niet hebt', dan kan ik het u niet aanpraten. Daar is iets in die Goddelijke liefde, in de liefde van het Evangelie, in die lokstem van Gods genade, dat een zondaar doet zeggen: 'Ik zal opstaan en ik zal tot mijn vader gaan. En ik zal

zeggen: *‘Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, en ik ben het niet meer waard om uw zoon genaamd te worden. Maak mij als één van uw huurlingen’*. En opstaande, ging hij naar zijn vader. Daar hebt u het. Dat was het, wat Mozes deed verkiezen om liever met het volk van God kwalijk behandeld te worden dan voor een tijd de genietingen van de zonde te hebben. Er is nog nooit iemand geweest die, om Christus’ wil, verlaten heeft geld en goed, akkers en beesten, man of vrouw of kinderen, die het hier reeds niet honderdvoudig weder ontvangen heeft en in het toekomstige het eeuwige leven.

Welnu, Jezus zegt: zo is nu de mens, die naar Mij toe komt. Dan is het éérs afcheid nemen, éérs zeggen: *‘Weg wereld, weg schatten, want bij u vind ik niets dan de dood. Maar Heere, ik kom tot U gevloeden. Mag ik bij U schuilen, Heere? En als ik geen genade zou vinden in Uw ogen als ik tot U kom, dan zal ik liever aan Uw voeten sterven, dan weer terugkeren naar de wereld’*. Hoe mijn vrienden ook zeggen: *‘Ach, doe niet zo vroom. Vroeger was je toch anders. Kom ga met ons. En als je dan toch God wilt zoeken, doe het dan morgen, doe het dan later’*.

Dat is de stem van de duivel, de stem, die ons nog altijd achterna roept. Het is de stem van de wereld die in het boze ligt. Maar als u vandaag een voornemen in uw hart van God ontvangt, om voortaan bij de Heere te blijven, dan raad ik u: Kijk dan niet achterom, maar kijk vooruit. Schrijf met uw hand, met grote letters op een groot stuk papier: *‘ ik ben des Heeren!’* En herroep het niet, maar blijf daar bij. Het zal u nooit berouwen. En als de satan morgen zegt: *‘is uw keus wel oprecht?’* zeg dan: *‘ ik heb het met mijn hand geschreven, en ik blijf erbij. Ik heb de God van mijn leven gezworen, dat ik Hem wil zoeken, terwijl het nog dag is. Dat ik Hem zal volgen, waar Hij ook heengaat’*.